

MOSAÏEK

EXTRA

POLITIE
● Limburg-Noord

THEMA: VAN BUITEN NAAR BINNEN KIJKEN

● Ook Politie
Limburg-Noord
‘twittert’
voortaan!

● Roofovervallen brengen politie en allochtonen bij elkaar
“We begrijpen elkaar nu veel beter”

● Trots en bezorgd
tegelijk

« waakzaam en dienstbaar »

**JAAR
VERSLAG
2009**

Achter de schermen

In plaats van het reguliere personeelsblad Mosaïek, heeft u het jaarverslag 2009 van de Politie Limburg-Noord in handen. Het thema van dit jaarverslag is 'van buiten naar binnen kijken'. De Politie Limburg-Noord heeft ook in 2009 weer volop samengewerkt met burgers en partners. De ene samenwerking ligt op het eerste gezicht misschien minder voor de hand dan de andere, maar het doel is altijd hetzelfde: op merkbare wijze samen het verschil maken! De manier waarop onze partners en burgers ons zien en ons werk ervaren, loopt als een rode draad door dit verslag. Die rode draad begint bij het schilderij op de cover, gemaakt door één van de kunstenaars van Dichterbij (waarover meer op pagina 18!). Dichterbij is slechts één van de bijzondere partners waarmee wij in 2009 hebben samengewerkt. In dit jaarverslag passeren nog vele andere interessante partners en burgers de revue. Samen blikken zij terug, sympathiek en scherp, van buiten naar binnen! ●

Colofon

Redactie: Martin Wijnhoven, Nathalie Loos-van der Burg, Patric Smits, Renee Peeters

Realisatie en eindredactie: Arc Nederland, Roermond

Hoofdredactie: Nicole Bartels, Mart Verheijen

Lay-out: MarksMarks Reklamemakers, Venlo

Druk: Thieme MediaCenter, Rotterdam

Coverfoto: Gé Hirdes

© Copyright 2010, Politie Limburg-Noord

Foto's en (delen van) teksten mogen uitsluitend worden overgenomen na schriftelijke toestemming van de redactie.

2 Achter de schermen; **3** Het jaar van - Maurice Foppen; **4** Jaarrapport: Seksclubexploitant; **5** Column Bryan Rookhuijzen: Dichterbij; **6** De spiegel: Jos Waals; **7** Korpsresultaten 2009; **8** "Ondernemers vinden vaak dat de politie te weinig doet"; **9** "We begrijpen elkaar nu veel beter"; **10** Stof tot nadenken: Hoe scoren onze speerpunten?; **12** Midden in de regio; **14** "Meer aandacht voor servicegerichtheid"; **14** Klachtenbehandeling; **15** "Tijdelijk huisverbod groot succes"; **15** "Binnenkijken voor beter buitenwerk"; **16** Zoon teruggevonden dankzij SMS-Alert; **17** Ook Politie Limburg-Noord 'twittert' voortaan!; **18** Mensbeeld: John Lemmen en Gerryan Huijs - "De politie doet zó veel, daar kun je alle kanten mee op!"; **19** Het eerste jaar van... Monique Janssen; **19** Het laatste jaar van... Wendy Derksen; **20** Trots en bezorgd tegelijk; **21** Door de bril van de burger; **22** Samen werken aan veiligheid; **23** "De politie kan meer gezag uitstralen!"; **23** Speldenprik - Harry Princen; **23** Personalia; **24** De achterkant.

Inhoud

Het jaar van

Maurice Foppen
*Chef beheersondersteuning
van de Politie Limburg-Noord
en chef financieel-economische
bedrijfsvoering van de
Politie Limburg-Zuid*

"Ik ben sinds 1 juni 2009 in dienst bij de politie. Daarvoor werkte ik in het bedrijfsleven in het financieel management. Toen ik nog niet bekend was met de politie, vond ik het een gesloten organisatie. Nu ik er zelf werk, vind ik de politie heel afwisselend, maar weinig vernieuwend qua werkwijzen. Wat dat betreft kan de politie veel leren van het bedrijfsleven. Ik zie het vooral als mijn taak om de politie te leren bedrijfsmatiger om te gaan met haar uitgavenpatroon, zonder dat dit ten koste gaat van de veiligheid. Om meer financieel bewustzijn te creëren, heb ik in november met mijn team en het regionaal management team een hele dag over onze begroting gepraat. Het resultaat was dat we aan het einde van de dag een lijst met besparingsmaatregelen hadden. Door het kostenaspect in de besluitvorming te betrekken, krijgen bepaalde beslissingen veel meer draagvlak bij de medewerkers en de belastingbetalers. Een andere positieve ontwikkeling in 2009 is de intensievere samenwerking tussen Limburg-Noord en Limburg-Zuid, zowel in de ondersteuning als bij blauw. Gezamenlijke acties leiden tot efficiency- en kostenvoordelen. Je hoeft immers niet steeds opnieuw het wiel uit te vinden." ●

Jaarverslag 2009

“Ik heb niets te verbergen”

De Vreemdelingenpolitie (VP) is door de diverse gemeenten in de regio aangewezen als toezichhouder van de lokale seksinrichtingen. De VP controleert op de vergunningsvoorwaarden, minderjarigheid, illegaliteit en gedwongen prostitutie. Conform de landelijke norm streeft de VP ernaar om alle vergunde seksinrichtingen in de regio, 34 in totaal, zes keer per jaar te bezoeken. Met exploitant Robert Verbeek verloopt de samenwerking over het algemeen goed. In dit jaarrapport vertelt hij over zijn ervaringen.

Ik ben sinds 2000 eigenaar van dit bedrijf. Voor mijn komst was het een club met een slechte reputatie. Toen ik mijn bedrijf wilde openen, waren de buurtbewoners en de gemeente dan ook ‘not amused’. Daarom heb ik vanaf het begin open kaart gespeeld en uitgelegd hoe ik werk. Ik verhuur kamers aan zelfstandige dames met een verblijfsvergunning of een werkvergunning voor deze branche. Of zij op een avond één euro verdienen of duizend, dat maakt voor mij geen verschil. Het geld dat zij verdienen, houden zij zelf. Voor de opening heb ik alle buurtbewoners, de politie, de wethouders en de

burgemeester uitgenodigd. Ik heb ze een rondleiding gegeven en laten zien dat ik niets te verbergen heb. De opkomst was groot en het contact met de bewoners is goed nu. Ook naar de Vreemdelingenpolitie toe ben ik heel open. Dit maakt mij overigens niet geliefd bij collega’s in de branche. Maar het heeft geen enkele zin om tegen te werken, daar heb je alleen jezelf mee. Wel heb ik de VP verzocht om niet meer met dienstwagen en in uniform te komen. Dat verpest de sfeer en bovendien denken buurtbewoners of voorbijgangers meteen dat er iets niet pluis is.

■ NIET SERIEUS GENOMEN

Ik beschouw de politie niet alleen als een ‘noodzakelijk kwaad’; ik zie ze ook als partner. Sinds de internationale grenzen zijn geopend, melden zich hier regelmatig buitenlandse dames. Ik laat de Vreemdelingenpolitie altijd nagaan of hun gegevens kloppen en of er geen sprake is van dwang. Bij twijfel gaat het niet door. Enerzijds doe ik dit om de meisjes te beschermen, anderzijds doe ik het uit zelfbescherming: als er bij een controle iets niet blijkt te kloppen, heb ik een groot probleem. De wetgeving in deze branche is zeer

Column Korpschef Bryan Rookhuijzen

Dichterbij

ingewikkeld: de regels van de verschillende instanties – gemeenten, belastingdienst, de GGD, enzovoort – zijn vaak in strijd met elkaar. De instanties zitten niet op één lijn en de ambtenaren hebben geen flauw benul van wat er speelt. En omdat het deze branche betreft, word ik nooit serieus genomen. Wanneer ik buitenlandse dames wil helpen met een verblijfsvergunning, dan vermoeden de ambtenaren dat ik een pooier ben. Dat frustrereert me. Verder vind ik dat de politie vaak te laat in actie komt na een melding van mij over agressieve klanten. Gelukkig neemt de Vreemdelingenpolitie mij wél serieus.

■ MENSENHANDEL

In oktober 2009 organiseerde de Politie Limburg-Noord enkele avonden waarbij aandacht werd gevraagd voor het thema Mensenhandel. Ook de seksclubexploitanten uit de regio waren hiervoor uitgenodigd; ik zat zelfs in het discussiepanel. Ik vind het erg goed dat de politie aandacht vraagt voor dit thema. We moeten er met z'n allen voor zorgen dat deze branche vrij is van mensenhandel en criminaliteit. Toch vrees ik dat het resultaat van zo'n thema-avond nihil is. De meeste exploitanten weten dondersgoed wat er speelt, maar doen of hun neus bloedt. Het welzijn van de meisjes zal hen worst wezen, het gaat alleen om het geld. Daar wil ik niets mee te maken hebben! ●

Sacha huurt regelmatig een kamer bij Robert. Ze is al eens ondervraagd door de Vreemdelingenpolitie. "Op zich vind ik het niet vervelend als de politie langskomt; de gesprekken verlopen op een vriendelijke manier. En ik snap de noodzaak wel!"

De namen zijn om privacyredenen gefingeerd.

De cover van dit jaarverslag is gemaakt door mensen van Dichterbij. Het staat voor mij symbool voor hoe wij het afgelopen jaar dichterbij de mensen in onze regio zijn gekomen. Goede voorbeelden hiervan zijn de cursus Politie voor burgers en de burgerpanels van de districten en de recherche. Ik denk ook aan de talloze initiatieven van wijkagenten en hun collega's in de basis-eenheden, tegenwoordig vaak via Twitter of YouTube. En de burger komt ook dichterbij óns: een goed voorbeeld is het succes van SMS-alert, waarover u in dit jaarverslag een mooi verhaal kunt lezen.

Een hoogtepunt van 'dichterbij komen' in 2009 begon voor mij persoonlijk met veel commotie. In januari riep ik in het openbaar dat de vermoedelijke dadergroep van de vele roofovervallen 'niet-blanke jongeren' waren. Tot in de Tweede Kamer aan toe werden daarover vragen gesteld. Overal moest ik het komen uitleggen en op L1 werd ik stevig de maat genomen door een Turks gemeenteraadslid. Ik had het met mijn uitspraak zo verbruid, dat sommigen zelfs aangifte wilden doen.

Ik koos ervoor om de vertegenwoordigers van de diverse allochtone groeperingen persoonlijk uit te nodigen. In ons bedrijfsrestaurant hebben we toen een scherpe discussie gevoerd, waarbij het er soms heet aan toeging. We zijn erin geslaagd goed naar elkaar te luisteren en elkaar beter te begrijpen. Maar dat niet alleen; er ontstond een nieuwe verbinding. Sindsdien weten zij mij te vinden als hun loket naar de politie. Voor mij zijn zij een belangrijk platform geworden dat ik drie keer per jaar ontmoet.

De Nationale ombudsman Alex Brenninkmeijer zegt dat de overheid in de eerste plaats een gezicht moet hebben; een aanspreekbaar persoon van vlees en bloed. Verder moet het gewoon behoorlijk zijn wat de overheid doet; betrouwbaar vakmanschap spreekt voor zich. En tot slot moet de burger inbreng hebben en serieus worden genomen. Ik heb veel collega's deze drie principes zien toepassen en ook zelf mogen ervaren hoe dat werkt. In dit jaarverslag over 2009 willen we dat ook aan u laten zien: hoe we elke dag dicht bij de mensen willen staan, op onze eigen manier: sympathiek en scherp. ●

Jos Waals nam eind 2009 afscheid als burgemeester van Venray. Tijdens zijn ruim achttienjarig burgemeesterschap heeft hij de samenleving enorm zien veranderen. En gelukkig heeft hij het korps zien mee veranderen. "Het zou niet goed zijn als we de politie nog steeds zagen als 'agent Bromsnor', die de problemen van ieder gezin tot in detail kende." Toch zien volgens Waals vooral de gemeentebesturen de agent nog te vaak zo.

Jos Waals

“Gemeenten leunen nog te veel op de politie”

“De gemeentebesturen leunen nog te veel op de politie voor zaken die ze eigenlijk zelf zouden moeten regelen”, vindt Waals. “Ik vraag me af of het korps haar pure veiligheidsrol hierdoor wel naar behoren kan invullen. Veiligheid is in basis een taak van de gemeente. Toch maken slechts weinig gemeenten structureel en professioneel veiligheidsbeleid. Laat staan dat ze zelf middelen en mensen inzetten om de veiligheid te borgen of terug te brengen. Raden en colleges voeren enkel nog discussies over geld en beheerszaken, zoals auto’s. Dat kan nooit de bedoeling zijn.”

Gemeenten aan zet

“Gemeenten moeten hun eigen verantwoordelijkheden kennen en nemen,” vervolgt Waals. “Daar

waar dat niet lukt of waar handhaving nodig is, kunnen ze de politie inschakelen. Alleen zo kan het korps zich richten op haar kerntaken. Ik verbaas me als burgemeesters zich zorgen maken om de operationele inzet van het korps door de bezuinigingen. Juist nu moeten zij zelf in actie komen en meer mensen en middelen opnemen in hun begroting. Doen ze dat niet, dan kan ik me bijvoorbeeld best voorstellen dat het korps haar inspanningen minimaliseert in de gemeenten die geen eigen veiligheidsbeleid voeren of daar te weinig middelen voor vrijmaken. Misschien komt de bal dan weer te liggen waar die hoort.”

“Ik spreek liever van een merkbare veiligheid, dan van een merkbare politie”

Merkbare veiligheid

“Pas als de gemeenten hun verantwoordelijkheid nemen op het gebied van veiligheid, kan de politie écht merkbaar aanwezig zijn,” meent Waals. “Met merkbaar bedoel ik overigens niet per definitie zichtbaar; veel blauw op straat betekent niet automatisch dat het veilig is. Merkbaar betekent voor mij het effectief terugdringen van overvallen, handhaven van verkeerssnelheid en oplossen van inbraken. Merkbaar in de zin dat het daadwerkelijk veiliger wordt, maar ook in de zin van het melden van successen. Dat betekent: communiceren! Het gaat erom dat het resultaat wordt opgemerkt, niet zozeer de inspanning. Ik spreek daarom liever van een merkbare veiligheid dan van een merkbare politie.”

Het gebeurt online

“Ik ben verheugd dat het korps tegenwoordig actief bezig is om de buitenwereld naar binnen te halen. Maar ook het korps moet met de tijd meegaan en zich nog beter realiseren dat de buitenwereld niet meer alleen op straat is. Toen ik begon als burgemeester waren er geen mobieltjes en nauwelijks computers. Tegenwoordig is dat wel anders; kinderen van tien weten precies wat er aan de andere kant van de wereld gebeurt. Het gebeurt niet meer alleen op straat, het gebeurt online en via de gsm. De politie is op de goede weg, maar mag die wereld wat mij betreft nóg meer naar zich toe trekken.” ●

Korpsresultaten 2009

0 - 50

- 2 zaken werden opgelost met behulp van Twitter
- 2 SMS-bommen werden verstuurd; de ene keer ging het om ruim 7.000 SMS-berichten, de andere keer 720
- 3 wijkagenten waren actief op Buurtlink.nl
- 3 opsporingszaken werden opgelost via Buurtlink.nl
- 21 personen overleden na een verkeersongeval

50 - 500

- 75 jeugdgroepen werden in beeld gebracht
- 87 SMS-Alerts werden uitgezonden, waarvan 60 voor vermiste personen, 12 voor overvallen en 7 voor berovingen
- 316 zorgformulieren werden opgemaakt en verzonden naar Bureau Jeugdzorg
- 474 burgers moesten na een verkeersongeval naar het ziekenhuis

500 en meer

- 4.847 keer werd een persoon ingesloten in de politiecel
- 5.282 verdachten werden aangeleverd bij het OM
- 14.049 personen werden aangemerkt als verdachten; daarvan zijn er 4.939 gehoord
- 21.000 burgers hadden zich eind 2009 aangemeld bij SMS-Alert, waarvan ruim 13.000 nieuwe in dat jaar
- 27.211 personen werden slachtoffer
- 34.451 aangiftes werden in totaal opgenomen, waarvan 12.284 via internet
- 34.720 misdrijven vonden plaats, waarvan er 8.412 werden opgehelderd
- 67.430 meldingen kwamen binnen bij het Meld- en Servicecentrum
- 107.946 incidenten werden geregistreerd
- 165.961 personen brachten in totaal 311.796 bezoeken aan de website van de Politie Limburg-Noord

Wist je dat...

- ... **de** kosten voor politiezorg € 15,70 bedroegen per maand per inwoner?
- ... **57 %** van de burgers tevreden was over het laatste politiecontact? Daarmee is de norm van 60 % net niet behaald.
- ... **de** verdachtenratio geweld op 50,1 % lag?
- ... **de** score op de Kalsbeeknorm 71,4 % was?
- ... **de** streefwaarde van 80 % voor Haltverwijzingen werd behaald?
- ... **de** beschikbaarheid (waarde afkomstig uit de Veiligheidsmonitor Rijk) 4,1 bedroeg?
- ... **er** op het criterium 'de politie levert info op wijkniveau als input voor een gemeentelijke wijkscan' een score van 100 % werd behaald?
- ... **er** 2 extra wijkagenten bijkwamen?
- ... **ook** dit jaar weer een CBA (Criminaliteitsbeeldanalyse) werd gemaakt?
- ... **de** politie het eerste bericht op Twitter plaatste op 9 juni 2009?
- ... **er** daarna 20 'tweets' werden geplaatst, waaronder 18 opsporingsberichten?
- ... **jongeren** 2 keer per week online konden chatten met politiejuniores? Het aantal chatters varieerde daarbij tussen de 4 en de 16.

Geweldpleging

In 2009 is het aantal incidenten waarbij collega's geweld gebruikten gedaald (2009: 123, 2008: 151). Bij geweldsvoorvallen waren 137 collega's betrokken. Zes collega's liepen hierbij (gering) letsel op. In 2009 waren er in totaal 259 incidenten, waarbij verschillende vormen van geweld zijn toegepast. Daarvan werden er 9 als ongeoorloofd beoordeeld (3 maal slag hoofd, 3 maal vuurwapen, 2 maal overig geweld en 1 maal dienstvoertuig), 2 als gedeeltelijk ongeoorloofd (gebruik vuurwapen). De 'pepperspray' werd vaak gebruikt. Het gedwongen vuurwapengebruik (46 maal) bleef op hetzelfde hoge niveau als in 2008; 2 keer werd er gericht geschoten, 5 keer werden waarschuwingsschoten gelost en 39 keer werd het vuurwapen gericht. 103 collega's meldden dat er tegen hen strafbare feiten waren gepleegd. Beledigingen en bedreigingen vormden daarbij de hoofdmoot.

SMS-Alert: een gratis SMS-service waarmee de politie burgers heel snel kan informeren over actuele incidenten in de buurt.

SMS Bom: een SMS-bericht naar op locatie en tijd geselecteerde telefoonnummers (ten behoeve van recherche-onderzoek).

Twitter: een microblog via internet (chat, weblog) en mobiele telefonie (SMS).

Buurtlink.nl: de grootste landelijke buurtwebsite waar buurtbewoners kunnen kennismaken met hun buurt, het laatste nieuws vinden en hun meningen kunnen delen met de bureaus.

“Ondernemers vinden vaak dat de politie te weinig doet”

Het is één van de grootste angsten van een zelfstandig ondernemer: een gewapende overval. Helaas overkwam deze nachtmerrie een groot aantal ondernemers aan het begin en het eind van 2009. De Politie Limburg-Noord heeft alle zeilen bijgezet om de roofterreur de kop in te drukken. Naar aanleiding van de roofovervallen kreeg het Keurmerk Veilig Ondernemen bovendien extra aandacht.

Mevrouw Willems runt met haar zus een snackbar in Roermond. Ze kreeg de schrik van haar leven toen hun zaak het doelwit werd van een gewapende overval. “Op een avond stormden plotseling vier mannen binnen”, vertelt mevrouw Willems. “Eén van hen droeg een revolver, een ander had een hamer in zijn hand. Hij sprong bovenop de vitrine en hield de hamer

dreigend boven mijn hoofd. Ik was helemaal verlamd van angst. Mijn zus was op dat moment net naar het toilet. Toen ze terugkwam, waren de overvallers er al vandoor met het geld. Ik belde daarna direct 112. Twee overvallers werden in de kraag gevat, de andere twee zijn later opgespoord.”

“We weten elkaar te vinden en hebben meer daadkracht”

Beveiliging

Mevrouw Willems is te spreken over het optreden van de politie. “Ze kwamen meteen langs. Ook in de periode daarna werd ik goed op de hoogte gehouden van het vervolg van de zaak. Daarnaast kregen we advies over hoe we onze zaak beter konden beveiligen. Naar onze mening hebben wij nu alles gedaan wat we kunnen: zo hebben we camera’s aangeschaft en gezorgd voor goede verlichting in onze zaak. Helaas is onze straat heel slecht verlicht, waardoor wij een gemakkelijk doelwit zijn voor overvallers. We hebben dit al vaak gemeld bij onze wijkagent en de wijkmeester van de bouwvereniging, maar er is nog steeds niets mee gedaan. Dat is frustrerend.”

Keurmerk Veilig Ondernemen

Mede om te voorkomen dat dergelijke verzoeken blijven liggen, is het Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO) in het leven geroepen. Het KVO houdt in dat ondernemers samen met de politie, brandweer, gemeente en eventuele andere lokale belanghebbenden zoals projectontwikkelaars, onderzoeken hoe het is gesteld met de veiligheid in hun gebied. Daarbij komen alle veiligheidsaspecten aan bod: maatregelen ter preventie van diefstal en roofovervallen, maar bijvoorbeeld ook losliggende stoeptegels. Per ondernemer wordt bekeken wat hij of zij nodig heeft om de veiligheid te optimaliseren. Het KVO wordt gestimuleerd vanuit de Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing (RPC), dat korte metten wil maken met criminaliteit waarvan Limburgse ondernemers de dupe worden. De RPC’s zijn een publiekprivate samenwerking tussen politie, justitie, Kamer van Koophandel Limburg, MKB-Limburg, de Provincie Limburg en de Limburgse Werkgevers Vereniging. Samen zetten zij verschillende projecten op touw en nemen zij initiatieven om de criminaliteit in het bedrijfsleven tegen te gaan.

Zelf maatregelen nemen

Adviseur Regiostimulering Chertie Dirks vertegenwoordigt de Kamer van Koophandel in de RPC’s. Samen met politied medewerker Ruud Deenen, accountmanager veiligheid en bedrijfsleven, is zij verantwoordelijk voor de concrete uitvoering van de projecten en initiatieven van

de RPC’s in Noord-Limburg. “Inmiddels zijn er al vijftig bedrijventerreinen KVO-gecertificeerd”, vertelt Chertie. “Dat loopt dus heel goed. De winkelcentra lopen echter nog achter. De Provincie Limburg wil ook hier het KVO stimuleren. Naar aanleiding van de roofovervallen zijn we in de winkelcentra van Roermond en Blerick al gestart met KVO-trajecten. In het kader van de roofproblematiek hebben we begin 2009 ook voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd in Roermond, Weert, Venray en Venlo in samenwerking met het Hoofd Bedrijfschap Detailhandel. Tijdens die bijeenkomsten gaven we aan wat de politie doet om de roofproblematiek te bestrijden, maar ook wat de ondernemers zelf kunnen doen. Ondernemers vinden vaak dat de politie te weinig doet. Maar de politie kan het niet alleen. Daarom is onze grootste uitdaging: hoe krijgen we ondernemers zover dat zij zelf maatregelen nemen.”

Sterke combinatie

De samenwerking met de politie bevalt Chertie goed. “Ik ben sinds 2008 betrokken bij de RPC’s. Destijds was Ruud Deenen er nog niet bij. Nu hij er is, merk ik goed het verschil met voorheen. We kunnen zaken veel sneller oppakken, ze blijven niet meer liggen. We kunnen samen sparren over de aanpak van een probleem. Dankzij onze samenwerking weten we elkaar te vinden en hebben we meer daadkracht. We vormen een sterke combinatie.”

Enthousiast

Van Mevrouw Willems mag het Keurmerk Veilig Ondernemen ook in haar buurt worden ingevoerd. Remco van den Hout, edelsmid in het centrum van Roermond, neemt sinds enkele maanden deel aan het pilottraject voor het keurmerk. “Hoewel het nog in de kinderschoenen staat, ben ik toch al heel enthousiast. Wat ik prettig vind, is dat we gezamenlijk met elkaar optrekken: de politie, het Hoofd Bedrijfschap Detailhandel, de gemeente, collega-ondernemers, de winkeliersvereniging. Ik heb het gevoel dat er écht naar ons wordt geluisterd.”

Omwille van privacy zijn de namen van de snackbareigenaressen gefingeerd. ●

Politie in dialoog met allochtone gemeenschap

“We begrijpen elkaar nu veel beter”

Op 19 januari 2009 zorgde de krantenkop ‘Daders overvallen zijn allochtone jongeren’ voor veel ophef en verontwaardiging binnen de Turkse en Marokkaanse gemeenschappen. Voor korpschef Bryan Rookhuijzen aanleiding om met hen om de tafel te gaan zitten voor een open gesprek. Inmiddels zijn er al vier vruchtbare bijeenkomsten geweest. Straatcoach en voormalig gemeenteraadslid Aissa Meziani is er een vertrouwd gezicht.

De ophef naar aanleiding van het krantenbericht was het gevolg van een wederzijdse verkeerde beeldvorming. “Tijdens de eerste bijeenkomst vertelden zowel de allochtone burgers als de politie hun kant van het verhaal”, vertelt Aissa. “Het doel van de bijeenkomst was zeker niet om de verdediging in te gaan, maar om meer begrip voor elkaar te creëren en samen te zoeken naar een oplossing.” Het constructieve initiatief viel bij beide partijen in zulke goede aarde, dat de bijeenkomst een vervolg kreeg in de vorm van een periodiek overleg. “We willen niet alleen met elkaar in contact komen als er iets aan de hand is, maar juist samen kijken hoe we problemen voortaan kunnen voorkomen”, legt Aissa uit. “We houden elkaar nu regelmatig op de hoogte van wat er speelt en zoeken samen naar oplossingen. Zo staan we stil bij wat allochtone jongeren beweegt om het criminele pad op te gaan en hoe we ze op andere gedachten kunnen brengen. Ik heb het idee dat we elkaar nu veel beter begrijpen.” ●

HOE 'SCOREN' ONZE

Petra Bulk
coördinator integrale veiligheid
Gemeente Weert

“De politie is niet altijd als enige aan zet”

“Mijn belangrijkste contactpersonen bij de politie zijn de wijkagenten. Zij weten als geen ander wat er speelt in een wijk, straat of buurt. Bij het signaleren van problemen spelen de wijkagenten die informatie over het algemeen goed door naar de gemeente. Daarnaast krijgen wij veel signalen van inwoners, ondernemers, wijk- en dorpsraden, jongerenwerk en onze eigen toezichhouders. Daardoor hebben wij op het gebied van integrale veiligheid een beter totaaloverzicht dan de politie. Als

gemeente hebben wij de taak om de informatie van partners met elkaar te verbinden en de juiste personen om de tafel te krijgen. Samen moet je komen tot de oplossing van een probleem. Soms zie je dat de politie zaken zélf probeert op te lossen. Maar de politie is niet altijd als enige aan zet. Mijn boodschap is om je informatie tijdig te delen met andere partners, zodat ook die in actie kunnen komen. Zo pakken wij het probleem van hennepeteelt niet alleen strafrechtelijk aan maar ook bestuursrechtelijk en fiscaal. Dan raak je de hennepkweker echt! Je moet elkaar dus continu in positie brengen en houden.”

“Politie neemt klachten verkeersoverlast serieus”

“Begin 2009 heb ik een brief gestuurd naar de Provincie Limburg, omdat er op de doorgaande weg door Ottersum veel te hard werd gereden. Bij het zebra-pad stoppen veel automobilisten niet eens. Mijn klacht kwam ook terecht bij Mark Spee en Ton Peeters van het Team Subjectieve Verkeersonveiligheid. In september kwamen zij bij mij thuis om uitleg te geven over het verkeersproject dat in november in Ottersum van start zou gaan. De politie heeft mijn klacht dus heel serieus genomen. Daarover ben ik zeer te spreken. Ik ben ook goed op de hoogte gehouden van de tussentijdse resultaten van het verkeersproject. Dankzij het dagelijkse flitsen van snelheidsovertreders, is de verkeersoverlast in Ottersum al veel minder geworden. Bovendien heeft de Provincie toegezegd verkeersremmende maatregelen te nemen. Het is mooi om te zien wat zo'n brief aan de Provincie allemaal teweegbrengt.” Sylvia's zoon Wayney voelt zich ook stukken veiliger: “Als ik naar het voetballen ga, stoppen de auto's nu veel vaker voor het zebra-pad. Vroeger deden ze dat nooit!”

Sylvia en Wayney
Lekatompessy
inwoners Ottersum

Gebiedsgebonden Politie, Proces Opsporing en Lerend Leiderschap: dat zijn de drie speerpunten van onze korpsontwikkeling. Binnen ons korps hebben ze inmiddels aardig gestalte gekregen. Maar wat krijgt de buitenwereld daar eigenlijk van mee? Hoe evalueren burgers en partners het functioneren van de politie in het licht van de drie speerpunten?

Aan het woord komen Petra Bulk, Sylvia en Wayney Lekatompessy, Jan Bevers en Fanny Hilhorst. Voormalig politiemedewerkster Petra werkt inmiddels bij de Gemeente Weert en

Proces Opsporing

SPEERPUNTEN?

heeft in het kader van Gebiedsgebonden Politie veel te maken met de wijkagenten. Sylvia en haar zoon Wayne zijn betrokken bij een verkeersproject van de politie in de gemeente Ottersum; een mooi voorbeeld van Gebiedsgebonden Politie vanuit het perspectief van de burger. Ondernemer Jan Bevers kreeg een volledige brandschadevergoeding dankzij de vakkundigheid van de recherche op het gebied van opsporing. Recherche-officier Fanny Hilhorst heeft veelvuldig te maken met alle gelederen van ons korps en houdt ons als buitenstaander een spiegel voor als het gaat om Lerend Leiderschap.

Gebiedsgebonden Politie

Lerend Leiderschap

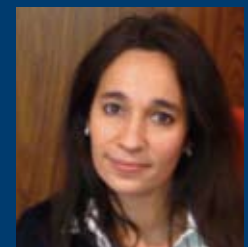
Jan Bevers
eigenaar Eurokip bv in Beringe

“Volledige schadevergoeding dankzij vastberadenheid politie”

“In juli 2008 is ons bedrijfspand in Beringe afgebrand. Nog diezelfde dag hebben brandweer en politie een onderzoek ingesteld naar de oorzaak. Het bleek om kortsluiting te gaan; dat zou een volledige vergoeding van de brandschade betekenen. Volgens een onderzoek van de verzekeringmaatschappij, dat een paar dagen later plaatsvond, was er echter sprake van brandstichting. In dat laatste geval wordt de schade niet meteen vergoed en moet je als eigenaar eerst bewijzen dat jij niet de brandstichter bent. Vervolgens heeft de verzekeringsmaatschappij bij de politie aangedrongen op een nieuw onderzoek. Die zaak is toen lang blijven liggen. Ik ben wel één keer op het politiebureau geweest voor een ondervraging, maar dat leverde geen nuttige informatie op voor het onderzoek. Toch verwijt ik de politie geen nalatigheid, integendeel. Ze zijn altijd blijven volhouden dat de oorzaak kortsluiting was en ze zijn niet gezwich voor de druk van de verzekeringmaatschappij. Uiteindelijk is de zaak opgelost en heeft de verzekering de brandschade volledig vergoed. Dat is mede te danken aan de vastberadenheid van de politie.”

“Wij zijn niet bang om eerlijk naar elkaar te zijn”

“Een goede leidinggevende is in mijn ogen iemand die gemoedelijk is en tegelijkertijd scherp. Iemand die geen gedrag van bovenaf oplegt, maar zijn of haar medewerkers inspireert om zelf enthousiast te zijn over hun bijdrage. Daarmee zorg je voor voldoende draagvlak binnen je organisatie. Maar een goede leidinggevende moet ook scherp zijn, in de zin dat hij of zij heel duidelijk is naar de medewerkers en goed reflecteert op hun gedrag. Bij het inrichten van het opsporingsproces en het prioriteren van recherchezaken werk ik nauw samen met de Politie Limburg-Noord. Binnen in het korps zie ik zeker leidinggevers die het speerpunt Lerend Leiderschap duidelijk zichtbaar in de praktijk brengen. De samenwerking tussen de politie en het OM verloopt overigens ook heel open en transparant. Daarbij zijn wij niet bang om eerlijk naar elkaar te zijn, met respect voor elkaars organisatie. Op basis van dat wederzijds vertrouwen komen wij bijna altijd tot een eindresultaat waarin wij ons beiden goed kunnen vinden.”

Fanny Hilhorst
Recherche-officier parket Roermond

Maandag 2 maart

Diverse leden van de commissie AZ, het college van B&W en raadsleden van de gemeente Roermond bezoeken het IBT-centrum in Sevenum. Met een prioriteitenspel, een rondleiding, een schietsessie op de schietbaan en een simulatieoefening laat de chef van Basiseenheid Roermond de genodigden ervaren hoe spannend het werk van een agent kan zijn. Doel van het bezoek is meer verbinding creëren tussen politie en gemeente.

De genodigden maken kennis met het werk van de agent.

Zaterdag 21 maart

In het kader van de landelijke vrijwilligersactie 'Make A Difference Day' (MADD), helpt Prof. Mr. Pieter van Vollenhoven bij de uitvoering van twee verkeerscontroles van de vrijwillige politie van Limburg-Noord. Pieter van Vollenhoven promoot dit jaar de vrijwillige politie op voorwaarde dat hij zelf ook echt iets kan dóen. In het geheim zijn alle voorbereidingen getroffen om Van Vollenhoven te laten deelnemen aan de verkeerscontroles in Venray. Na een beëdiging door de korpsschef gaat hij aan de slag op de eerste locatie, waar hij helpt het verkeer te regelen. Op de tweede locatie controleert hij voorbijgangers met een lasergun. Van Vollenhoven neemt ruimschoots de tijd voor een praatje met collega's en burgers.

Prof. Mr. Pieter van Vollenhoven als snelheidscontroleur: scherp en sympathiek!

12 : MOSAÏEK

Maandag 23 maart

VVV houdt een rampenoefening in Stadion de Koel aan het eind van een amateurwedstrijd. Aan de oefening, 'Rookbom' genaamd, doen onder andere de gemeente, brandweer, politie en stewards van VVV mee. Tussen de toeschouwers zitten ruim honderd slachtofferfiguranten.

Er vielen gelukkig geen echte slachtoffers tijdens de oefening.

Dinsdag 24 maart

Alle noodhulpauto's en gebouwen in de regio zijn voorzien van automatische externe defibrillators (aed's). Bij spoedsituaties moeten ambulances binnen vijftien minuten ter plekke zijn. Wanneer reanimatie is vereist, is echter geen seconde te verliezen. Daarom maken diverse gemeenten in de regio gebruik van Burger Hulpverlening Limburg. Hiermee kunnen burgers worden opgeroepen om hulp te verlenen totdat de ambulance er is. Het gaat daarbij altijd om volwassenen die zijn gecertificeerd voor het toepassen van reanimatie of defibrillators. Zodra een melding binnenkomt, ontvangen de dichtstbijzijnde burgerhulpverleners een sms-bericht met informatie over de locatie en waar zij defibrillators kunnen halen. Agenten moeten er voortaan rekening mee houden dat ook burgers samenwerkingspartners zijn als elke seconde telt.

Dinsdag 14 april

Op de rechtbank in Roermond vindt een ontruimingsoefening plaats met medewerking van de brandweer en de parketpolitie. Bijna niemand is op de hoogte, dus het maakt behoorlijk indruk. Tijdens de ontruiming is er een zitting gaande met twee buitenlandse verdachten, die door de parketpolitie

Midden in

worden overgebracht naar het bureau in Roermond. De arrestanten snappen er in eerste instantie helemaal niets van. De ontruiming verloopt goed.

Alle juristen worden in vol ornaat naar buiten gestuurd.

Donderdag 16 april

Wijkagent Hans Moors van Venlo-Zuid en zijn collega Roy Davids bedanken medewerkers van Van Gansewinkel voor hun inzet bij de arrestatie van een man die begin maart een auto stal in Dulken, Duitsland. Met een Duitse politiemann op zijn hielen strandde de dief in de Ganzenstraat in Venlo-Zuid. Met behulp van medewerkers van Van Gansewinkel kon de man ter plekke worden gearresteerd.

Hans Moors (links) en zijn collega Roy Davids schudden hun helpers de hand.

Woensdag 13 mei

De politie Blerick organiseert voor de tweede keer de verkeersquiz voor 250 leerlingen van groep 7 van acht Blerickse

basisscholen. Aan de hand van praktijksituaties worden de kennis en het inzicht van de leerlingen getest. Wethouder Twan Beurskens reikt de prijzen uit aan de winnende scholen.

Op dit podium strijden de leerlingen om de eretitel 'verkeerskenner 2009'.

Maandag 25 mei

Om de internationale betrekkingen te bevorderen, worden geregeld studentenuitwisselingen georganiseerd tussen Nederlandse en Duitse politiestudenten. Een week lang lopen de studenten Ann-Kristin Seehafer en Maximilian Stahl uit Niedersachsen mee met de basiseenheid Venlo-Centrum. Tijdens hun verblijf krijgen zij een duidelijk beeld van de Nederlandse politieorganisatie. Wat hen opvalt, is dat hier aanzienlijk minder politie op straat is dan in Duitsland. Een ander verschil is dat Duitsland geen aparte noodhulpdienst heeft; daar is de hele politieorganisatie ingericht op noodhulp.

Woensdag 27 mei

Bij de grensovergangen in Weert en Stramproy houden de politiediensten van Limburg-Noord en het Belgische Noordoost-Limburg voor het eerst gezamenlijke controles. De beperkingen van hun wetgevingen worden vrij snel duidelijk: een chauffeur die in Nederland boetes met vervangende gevangenisstraf heeft openstaan, gaat vrijuit omdat zijn auto zich op Belgische bodem bevindt (zo'n 50 meter van de Nederlandse grens). Toch is de gezamenlijke actie ge-

slaagd. Van de 2077 gecontroleerde bestuurders worden er 246 beboet voor te hard rijden. Eén automobilist wordt betrapt op cannabisgebruik, bij een andere wordt een filter voor een hennepplantage aangetroffen. Bij hem thuis ontdekt de politie een hennepkwekerij.

Vrijdag 12 juni

Ruim zeventig medewerkers uit bijna alle onderdelen van het korps helpen bij de viering van het honderdjarig jubileum van de Stichting Daelzicht in Heel. De politie ondersteunt bij de circusvoorstelling en laat de bewoners een ritje maken in de politieauto.

De aanwezigheid van de politie wordt door alle aanwezigen op prijs gesteld.

Donderdag 18 juni

De Mobiele Eenheden van de korpsen Limburg-Noord en Midden en West Brabant vormen een gezamenlijk peloton bij een demonstratie van ongeveer duizend Europese melkveehouders in Brussel. De ME van ons korps treedt voor het eerst op in het buitenland. Het protest verloopt zonder noemenswaardige incidenten.

Zondag 23 en maandag 24 augustus

Op zondagochtend gaat op de Markt in Roermond de Encocour van start. Op maandagmiddag keert het propeloton terug voor de finish. In samenwerking met het Korps Landelijke politiediensten (KLPD) zorgt de basiseenheid Roermond voor een veilige doorkomst van de renners en een goede bereikbaarheid van de stad.

Een bloemetje voor de heldhaftige Carlijn Meuter.

Maandag 19 oktober

In de nacht van zondag op maandag 19 oktober wordt Carlijn Meuter uit Heythuysen opgeschrikt door veel lawaai. Bij haar onderbuurman edelsmid Peter van Heugten proberen drie gemaskerde mannen een winkelruit in te slaan. Carlijn opent het raam, schreeuwt en rent naar buiten, waarna de mannen ervandoor gaan. Dankzij deze snelle en dappere actie blijft het bij een inbraakpoging. Wijkagent Robert van Heel van Leudal belooft de heldendaad van Carlijn in de zaak van Peter van Heugten met een grote bos bloemen.

Donderdag 26 november

Mark Spee van het Team Subjectieve Verkeersonveiligheid (TSV) geeft een presentatie op de Technische Universiteit Delft over de unieke werkwijze van het TSV. Klachten van burgers over snelheid worden eerst getoetst en daarna geanalyseerd. Uit de analyse blijkt of het knelpunt zit in een handhavingsachterstand of de weginrichting. In het laatste geval is het aan de wegbeheerder om adequate infrastructurele maatregelen te nemen. Met de presentatie op de TU Delft wil Mark Spee de aanpak landelijk onder de aandacht brengen. Daarbij benadrukt hij het belang van integrale samenwerking met burgers, gemeenten en provincies.

Maandag 28 december

Voormalig agent, beleidsmedewerker, wijkagent en operationeel coördinator Dennis van de Brandt is in maart een nieuwe carrière gestart als filiaalmanager van een Douwe Egberts Koffie en Kado-zaak in hartje Venlo. Negen maanden later werkt hij als locatiemanager in Venlo en Eindhoven. Vanuit zijn nieuwe baan ziet hij dat de politie nog veel kan winnen op het gebied van communicatie. "De politie moet beseffen dat burgers en ondernemers een ander referentiekader hebben", zegt Dennis. "Een juiste bejegening en vaker tekst en uitleg geven bij acties, leiden tot meer begrip. Het is de toon die de muziek maakt!"

“Meer aandacht voor servicegerichtheid”

Als gepensioneerde Chef Basiseenheid kijkt Twan Hendrix tegenwoordig door de bril van ‘buitenstaander’ naar de politie. In 2009 diende Twan twee klachten in bij de politie, omdat er naar zijn idee niets werd gedaan met zijn aangiftes.

Twan Hendrix

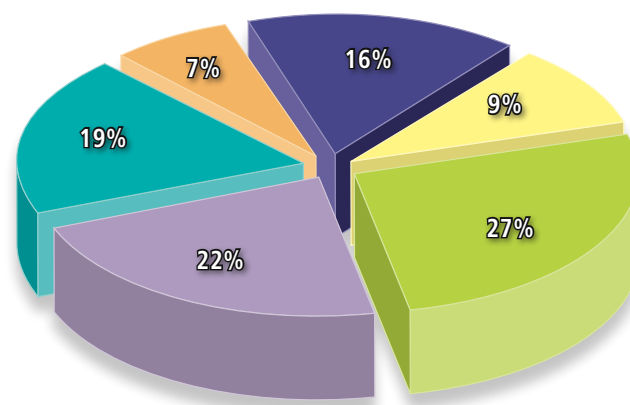
“Afgelopen jaar deed ik tweemaal aangifte van een strafbaar feit”, vertelt Twan. “De eerste aangifte betrof de diefstal van de fiets van mijn echtgenote. De tweede keer deed ik aangifte namens de Vereniging van Eigenaren; een automobilist had schade aangericht aan een lantaarnpaal en was daarna doorgereden. Beide keren overhandigde ik daderinformatie en bewijsmateriaal in de vorm van foto’s aan de politie. Toch hoorde ik daar niks op. Omdat ik vond dat de politie onzorgvuldig met mijn aangiftes omging, diende ik in beide gevallen een

klacht in. Toen werden beide zaken gelukkig wel correct afgehandeld. Helaas was dat veel te laat. Dat de fiets van mijn echtgenote nooit meer is teruggevonden, is misschien wel daaraan te wijten.”

Goede terugkoppeling

“Met bovenstaande voorbeelden wil ik overigens niet zeggen dat de politie meldingen niet serieus neemt”, wil Twan graag toevoegen. “Vanuit mijn eigen ervaring weet ik immers wel beter. Maar het is wel belangrijk dat de politie zorgt voor een goede terugkoppeling; daarmee voorkom je ook klachten. Mogelijk is de hoge werkdruk hierbij een probleem. Maar ik denk ook dat met name jongere collega’s soms onvoldoende servicegericht zijn naar de burger. Dit terwijl de politie daarin juist zeer ambitieus is. Aan servicegerichtheid mag wat mij betreft dus meer aandacht worden besteed in de opleiding en beoordelingsgesprekken.” ●

Klachtenbehandeling

Klachtaspecten

- afhandeling
- bejegening
- bevoegdheden
- overig optreden
- nalaten
- geweld

In 2009 is de klachtafhandeling in de zes zuidelijke regio’s grotendeels geautomatiseerd met behulp van de applicatie Corsa-Case. De administratieve handelingen zijn hiermee tot een minimum teruggebracht en dat leverde een duidelijke capaciteitswinst op. Na een op klachtgebied rustig jaar 2008, is het aantal klachten in 2009 weer toegenomen; 143 klachten werden opgetekend, ten opzichte van een jaargemiddelde van 137 in de afgelopen vier jaren. Daarvan werden 37 klachten niet in behandeling genomen, onder meer vanwege de termijnoverschrijding. De overige 106 klachten zijn onderzocht. Op 8 februari 2010 waren 12 klachten uit 2009 nog in behandeling. Resultaat werd geboekt door snel en adequaat te reageren naar de klagers; 59 klachten (oftewel 63% van alle afgehandelde klachten) konden worden bemiddeld. Bij één klacht heeft de korpsbeheerder zich onthouden van een oordeel. Van de overige klachten waren er 23 ongegrond en 11 gegrond. Deze laatste categorie levert leermomenten op. Het niet goed of niet tijdig afhandelen van incidenten staat hier weer met stip op één genoteerd. ●

“Tijdelijk huisverbod”, groot succes

Huiselijk geweld is een ernstige vorm van criminaliteit. Om plegers van huiselijk geweld een halt toe te roepen, kunnen burgemeesters sinds 1 januari 2009 een tijdelijk huisverbod opleggen. Volgens Pieter van der Heul, coördinator van het Veiligheidshuis Midden-Limburg, is deze nieuwe maatregel een groot succes in onze regio.

Pieter van der Heul

De Wet Tijdelijk Huisverbod is een krachtig middel bij de aanpak van huiselijk geweld. Voorheen kon de politie alleen ingrijpen als er al een strafbaar feit was gepleegd. “De nieuwe wet bepaalt dat de burgemeester een huisverbod van tien dagen kan opleggen als er sprake is van een dreigende situatie en een meerderjarige pleger die structureel in de woning verblijft”, zegt Pieter van der Heul. “Een casemanager

van het Algemeen Maatschappelijk Werk Midden-Limburg zorgt er vervolgens voor dat de hulpverlening binnen tien dagen op gang komt. In Midden-Limburg is de hulpverlening in alle gemeenten goed georganiseerd. Dat is een belangrijke voorwaarde om het tijdelijk huisverbod te laten slagen. In 2009 is in Midden-Limburg in totaal zesenzeventig keer een tijdelijk huisverbod opgelegd. Twee plegers overtraden het verbod, waarna zij strafrechtelijk werden vervolgd. De nieuwe aanpak werkt, want er zijn minder plegers die in herhaling vallen. Een tijdelijk huisverbod blijkt een enorme impact te hebben op een gezin. Geen enkel gezin valt graag uit elkaar en dat is dan ook niet het doel van het tijdelijk huisverbod. Het doel is juist om een bezinningsmoment te creëren door middel van een time-out. De nieuwe aanpak is voor alle betrokkenen een prima stimulans om een einde te maken aan het huiselijk geweld.” ●

Binnenkijken voor beter buitenwerk

Een bewogen jaar, 2009. Landelijk is er veel gebeurd. Van miljoenenbezuinigingen bij de Politie Nederland tot de afronding van beleid voor loopbaanpaden in ons eigen korps; van verkiezingen voor onze eigen OR tot landelijke medezeggenschap bij de politie.

De OR had soms het gevoel tijdens een orkaan in een roeibootje op volle zee te zitten. Desondanks hebben we altijd gevaren op een kompas. De naald daarvan wees steevast naar veiligheid. Veiligheid voor onze collega's en veiligheid voor de burgers op straat.

Zo hebben we geageerd tegen het feit dat de minst ervaren agenten samen de noodhulp moesten draaien. Dat komt de veiligheid van zowel de burger als de jonge agenten immers niet ten goede. Ook maakten we ons zorgen over het geweld waaraan onze collega's werden blootgesteld. De incidenten werden nog niet geregistreerd. Hierdoor ontstond het risico dat het probleem zou worden gebagatelliseerd. En daar wordt het op straat natuurlijk niet veiliger van.

Binnenshuis had met name de enorme werkdruk onze aandacht. Wij vinden dat je niet ongelimiteerd werk naar binnen kunt halen, als je daar geen mensen voor hebt. Vanuit het korps dacht men dit onder meer op te lossen door de modaliteiten te beknotten. Niet acceptabel voor de OR. Geef dan maar aan wat je niet meer doet! Met alle respect voor wat de burger van ons verwacht: soms moet je gewoon eerste even goed binnenkijken om buiten je werk goed te kunnen doen. ●

OR
Vinger in de pap

“Binnen twintig mijn telefoon

*Meneer Verheijen
weer herenigd met
zijn zoon Wilfriede.*

Je moet er als ouder niet aan denken; je zoon die elke zaterdagavond langskomt, komt ineens niet opdagen. Hij is telefonisch niet bereikbaar en thuis is hij ook niet. Het is niets voor hem om niet te komen. Terwijl de klok doortikt, neemt de ongerustheid toe. Er zal hem toch niks ernstigs zijn overkomen? Dat waren de gedachten van familie Verheijen toen hun zoon Wilfriede spoorloos leek. Totdat er dankzij SMS-Alert tips binnenkwamen van oplettende burgers.

Door een ongeluk is Wilfriede als kind lichamelijk en licht geestelijk gehandicapt geraakt. Daardoor heeft hij wel eens last van depressiviteit. “Ik was bang dat onze zoon zichzelf iets had aangedaan”, zegt meneer Verheijen. “Omdat ik niet wist waar ik moest beginnen met zoeken en hoe ik hem zou aantreffen, belde ik de politie. Nadat ik toestemming had gegeven om een SMS-Alert uit te zenden, stond mijn telefoon binnen twintig minuten roodgloeiend. Tien minuten later kwam het verlossende bericht binnen, dat verschillende burgers Wilfriede hadden gezien. Hij fietste op zijn driewieler op de rotonde bij Ysselsteyn. Gelukkig was hij ongedeerd en konden we hem snel weer in onze armen sluiten.”

Gouden tips

Sinds de invoering van SMS-Alert in 2008 hebben duizenden burgers zich aangemeld voor deze dienst. Door middel van een SMS-bericht informeert de politie burgers over actuele incidenten in hun woonomgeving en vraagt zij hen om tips door te geven. John Verkoeijen en Anita Jakobs hadden zich allebei aangemeld voor SMS-Alert. Toen zij het bericht ontvingen over Wilfriede, wisten zij meteen om wie het ging. John vertelt:

Ook Politie Limburg-Noord 'twittert' voortaan!

What's happening?

140

De digitale revolutie dringt steeds verder door in onze samenleving. Nederland netwerkt er massaal op los via populaire sites als Hyves, Facebook en Twitter. Deze moderne middelen bieden dan ook volop mogelijkheden om een breed publiek actief bij het politiewerk te betrekken. Reden genoeg om onze eigen accounts aan te maken.

Aankankelijk maakte ons korps in 2009 bewust nog geen gebruik van de sociale netwerksites. "Er bestaan zoveel sites, de burger moet het wel allemaal nog kunnen volgen", zei politieproducer Marjo van Ginderen destijds. "Bovendien moet je vanwege de privacy-bescherming voorzichtig zijn met wat je op internet zet." Toch staan de zaken er inmiddels anders voor. "Vanwege het grote bereik van de netwerksites hebben we ervoor gekozen deze nu toch te gebruiken", vertelt Marjo. "Daarnaast gaan we interactief 'twitteren' met burgers als een zaak zich daarvoor leent. Twitter is een microblog, waarmee je korte berichtjes kunt verspreiden via het internet om informatie te delen. Hierdoor kunnen we de informatiestromen gericht sturen en zijn we niet meer afhankelijk van de media om onze doelgroep te bereiken. De problematiek rondom de roofovervallen raakt een zeer gefragmenteerd publiek, dat je via deze netwerksites in één keer kunt bereiken. Zo willen we bij elke gepleegde overval een Twitter-bericht versturen, in de toekomst mogelijk met een foto die burgers prikkelt om de politie te informeren. Uiteraard blijven we net als voorheen voorzichtig met wat wij aan informatie prijsgeven. In dat opzicht verandert er niks."

Zoon teruggevonden dankzij SMS-Alert

minuten stond roodgloeïend"

"Wilfriede was een half uur eerder nog bij mij geweest. Ik heb de politie dan ook direct geïnformeerd." Anita had Wilfriede vlak voor zij het SMS-Alert ontving nog zien fietsen tussen Castenray en Leunen. Ook zij tipte de politie. Ondanks de goede afloop, hebben ervaringsdeskundigen John en Anita nog wel enkele kritische noten. "Het signalement van de gezochte persoon is vaak te vaag omschreven, waardoor ik er niks mee kan", vertelt John. "Gelukkig wist ik deze keer wél om wie het ging en kon ik mijn tip doorgeven." Anita vindt SMS-Alert een uitstekend initiatief en snapt dat de politie ook maar beperkte middelen heeft. "Helaas heb ik lang in de wacht gestaan om mijn tip door te geven. Dat is jammer; hoe langer het duurt voor je je melding kunt doorgeven, hoe kleiner de kans dat de gemiste persoon wordt teruggevonden. Uiteindelijk is Wilfriede opgespoord in Ysselsteyn; dat is nog ruim vijf kilometer van de plek waar ik hem had gezien."

Adequaat gehandeld

Dat SMS-Alert zijn effectiviteit heeft bewezen, is overduidelijk. Meneer Verheijen spreekt dan ook met lovende woorden over het optreden van de politie: "Julie korps heeft zeer adequaat en correct gehandeld. Normaal gesproken is de politieagent degene die bekeuringen uitdeelt, nu heb ik ook de andere kant gezien. Burgers hebben tegenwoordig steeds minder ontzag voor de politie. Daarom mag de politie wat mij

betreft strenger optreden, met name in de bestrijding van criminelen. Zij doen meer kwaad dan de burger die een paar kilometer per uur te hard rijdt."

Burgernet

Inmiddels wordt er hard gewerkt aan de opvolger van SMS-Alert: Burgernet. Hierbij kunnen burgers kiezen of zij gesproken tekst of een SMS-bericht willen ontvangen. Burgernet biedt meerdere voordelen ten opzichte van SMS-Alert. Een gesproken bericht kan om technische redenen veel sneller worden opgesteld en verspreid dan een tekstbericht. Burgers worden hierdoor sneller en gericht betrokken bij opsporings- en vermissingszaken. Bovendien is het mogelijk om via Burgernet uitgebreidere informatie te verstrekken dan via SMS-Alert; onder andere via e-mail. Burgers ontvangen bijvoorbeeld informatie over daders, gedragspatronen en incidentlocaties, met de vraag om actief op te letten in hun buurt en de politie te informeren in het geval van incidenten. Daardoor is Burgernet niet alleen toepasbaar als het kwaad al is geschied, maar ook in preventieve zin. Zo kan de politie burgers aansporen om rond sluitingstijden actief op te letten, als blijkt dat het aantal winkelovervallen fors toeneemt. Naar verwachting gaat Burgernet rond de zomer van 2010 'live'. SMS-Alert komt dan te vervallen. Burgers die reeds zijn aangemeld voor SMS-Alert, schakelen automatisch mee over naar Burgernet. ●

"Normaal gesproken deelt de politie bekeuringen uit, nu heb ik ook de andere kant gezien"

Organisatie:

Dichterbij

Locatie:

Centrum de Baersdonck
in Grubbenvorst

Geïnterviewden:

John Lemmen
(kunstenaar) en
Gerryan Huijs
(manager)

“De politie doet zó veel, daar kun je alle kanten mee op!”

In de Baersdonck in Grubbenvorst, het creatief centrum van Dichterbij, is het een bonte, kleurrijke bedoening: aan de muren prijken prachtige schilderijen en in nagenoeg elke hoek staan vrolijke, handgemaakte poppen en andere fantasierijke kunstwerken. Het is in één oogopslag duidelijk: hier werken getalenteerde kunstenaars. Eén van deze kunstenaars, John Lemmen, is de maker van het schilderij op de cover van dit jaarverslag.

John Lemmen loopt sinds kort stage op de afdeling Krea-Kunst van Dichterbij. Dichterbij ondersteunt mensen met een verstandelijke beperking bij het ontdekken van hun talenten en het benutten daarvan in de samenleving. Dichterbij heeft verschillende vestigingen in het stroomgebied van de Maas. In de Baersdonck wordt naar hartenlust geschilderd en geboetseerd. Er worden objecten gemaakt van papier-maché, creatieve kaarten vervaardigd en er wordt zelfs geacteerd in een sfeer vol theater.

Pittige opdracht

John is erg creatief en heeft veel fantasie. Hoewel schilderen op doek nog relatief nieuw voor hem is, durfden zijn begeleiders de verantwoordelijkheid voor het schilderij op de cover aan hem toe te vertrouwen. “Voor ik hier kwam, had ik nog nooit op doek geschilderd”, vertelt John. “Ik dacht bij mezelf, kan ik dat eigenlijk wel? Maar de begeleiders hadden er vertrouwen in. Ik vond het erg speciaal dat ik voor deze opdracht werd

gevraagd. Het was best wel een pittige opdracht; de politie doet zó ontzettend veel, daar kun je alle kanten mee op! Na wat research op het internet ben ik uiteindelijk tot dit ontwerp gekomen, waarin onder meer het logo van de politie en een politieauto zijn verwerkt. Het is in ieder geval een totaal ander schilderij geworden dan de eerdere schilderijen die Dichterbij voor de politie heeft gemaakt.”

Kunstig kerstpakket

Het is inderdaad niet voor het eerst dat Dichterbij een opdracht krijgt van de politie Limburg-Noord. “In 2008 nam Ernest Vermathen van de politie contact met ons op om te vragen of ons schildersatelier een bijdrage zou kunnen leveren aan het kerstpakket van het korps”, vertelt Gerryan Huijs, manager van de Baersdonck. “Het was een enorme klus: het ging om 1.600 schilderijen. Maar we waren erg enthousiast. Uiteindelijk is het met behulp van andere Dichterbij-ateliers gelukt om ze allemaal op tijd af te krijgen. Vervolgens hebben wij de schilderijtjes samen met vrijwilligers van de politie in de kerstpakketten gestopt. Dat werd een gezellige middag. Bij het kerstpakket zat overigens een bon, die de korpsmedewerkers de mogelijkheid bood om geld te doneren aan Dichterbij. Dat heeft uiteindelijk 1.000 euro opgeleverd; daar zijn we erg blij mee!”

*“We willen meer
zichtbaar worden
in de samenleving”*

Verbinding

Hoe verschillend de politie en Dichterbij ook zijn, de twee organisaties delen ook een gemeenschappelijke missie: verbinding zoeken met de samenleving. “Onze doelgroep, mensen met een verstandelijke beperking, wil meer zichtbaar worden in de samenleving”, legt Gerryan uit. “En de politie wil graag leren hoe zij moet omgaan met mensen met een verstandelijke beperking. In de nabije toekomst gaan we kijken wat we daarin voor elkaar kunnen betekenen. De donatie die wij van jullie kregen, zetten we in voor dat doel!” ●

Gerryan Huijs (midden) met een begeleidster en enkele enthousiaste cliënten van de Baersdonck.

HET EERSTE JAAR VAN...

Monique Janssen, beleidsmedewerker Openbare Orde en Veiligheid gemeente Venray, is sinds juni ambtelijk aanspreekpunt van het convenant Veilige Basisschool

“Op 5 juni 2009 was in Roermond de officiële aftrap van het provinciale convenant Veilige Basisschool. Met de districtelijke driehoek Venray gaan we ons gezamenlijk inzetten voor de veiligheid in en om basisscholen. Zo willen we een sociaal veilig klimaat creëren voor leerlingen, personeel en bezoekers. Omdat de burgemeester van Venray bestuurlijk verantwoordelijk is voor het convenant, mag ik dit traject begeleiden. Daarbij word ik ondersteund door een werkgroep die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de partners in het convenant. Behalve de gemeenten zijn dit de basisscholen, de politie en Bureau Halt. De werkgroep heeft twee informatiebijeenkomsten voor schoolbesturen georganiseerd. Die verliepen positief. Veel schooldirecties waren aanvankelijk echter nog wat terughoudend. Daar lag een uitdaging om ook hen de toegevoegde waarde van het convenant te laten zien. Het convenant Veilige Basisschool is namelijk een prima hulpmiddel om invulling te geven aan het wettelijke verplichte veiligheidsplan. Inmiddels heeft een groot deel van de basisscholen in het district Venray medewerking toegezegd. Het is de bedoeling om het convenant in maart 2010 te ondertekenen. Daarna kunnen de individuele gemeenten met de wijkagenten en schooldirecties aan de slag om op schoolniveau verdere afspraken te maken. Ik vind het een uitdaging om dit convenant te realiseren. Het mooie is dat je met partners met uiteenlopende belangen en achtergronden werkt aan één gezamenlijk doel.” ●

HET LAATSTE JAAR VAN...

Wendy Derksen, lerares groep 8 Basisschool de Wouter in America, blikt terug op het laatste jaar van ‘Doe Effe Normaal’

“Onze school heeft jarenlang deelgenomen aan het project ‘Doe Effe Normaal’. Hierbij gaven agenten les aan groep 7 en 8 over thema’s als geweld, vandalisme, drugs en verkeer. Als gevolg van de bezuinigingen bij de politie is het project in 2009 gestopt. Dat is jammer, want de kinderen keken altijd erg uit naar de lessen en staken er ook veel van op; vooral op het gebied van sociale vaardigheden. Tegenwoordig komen kinderen al op jonge leeftijd in aanraking met allerlei zaken waarbij ze moeten leren om de juiste keuzes te maken, zoals vuurwerk en drugs. Natuurlijk sta je daar in de klas ook wel eens bij stil, maar als leerkracht mis je de specifieke kennis om daarover goed les te geven. Een agent kan er vanuit zijn praktijkervaring veel dieper op ingaan en vertellen hoe het wel en niet hoort. Vooral voor de kinderen van groep 8 is dat heel belangrijk, want straks in het voortgezet onderwijs komen velen van hen echt voor deze belangrijke keuzes te staan. Ik vind het erg jammer dat de agenten onze school niet meer bezoeken. Aan het eind van het schooljaar zijn wij wel nog naar de laatste eindmanifestatie van ‘Doe Effe Normaal’ gegaan in de Maaspoort in Venlo. Het was een mooie afsluiter!” ●

Een politie die merkbaar aanwezig is, onder het motto 'sympathiek en scherp'; een belangrijk streven voor ons korps in 2009. Volgens korpsbeheerder Hubert Bruls en Hoofdofficier van Justitie Nicole Zandee zijn we daar, ondanks de pittige ontwikkelingen waarmee we werden geconfronteerd, in het afgelopen jaar heel aardig in geslaagd. Zij kijken dan ook trots en tevreden terug op 2009.

Nicole Zandee en Hubert Bruls

Trots en bezorgd tegelijk

Bruls is enthousiast over het begrip 'merkbare politie'. "Dat is precies waar het om draait. Het gaat erom wat de buitenwereld merkt van onze inspanningen, hoe burgers en partners vanuit hun perspectief bij ons naar binnen kijken. In het afgelopen jaar hebben blauw en ondersteuning meer dan ooit samengewerkt om merkbare resultaten te bereiken. Dan doel ik vooral op de bestrijding van de roofovervallen, die onze regio een groot deel van het jaar teisterden. Hierdoor werd ook duidelijk hoezeer de agent op straat bouwt op de ondersteuning vanuit de organisatie. De samenwerking tussen blauw en ondersteuning is bepalend voor merkbare resultaten. Het zijn niet alleen de agenten, wijkagenten, of rechercheurs; de kracht zit hem in het volledige team. Dankzij die uitstekende samenwerking zijn wij ondanks de extra inzet rondom de roofovervallen en de bezuinigingen in staat gebleken de operationele inzet op sterkte te houden."

Direct waarneembaar resultaat

Ook Zandee, tot 2010 Hoofdofficier van Justitie in Roermond, is te spreken over de inzet van het korps: "Vooral de focus op de totale inzet van het korps is mij het afgelopen jaar opgevallen. Dat hebben we inderdaad het beste gemerkt bij de roofovervallen. Het was heel bijzonder het resultaat van die focus zo direct te kunnen waarnemen." Het korps was in 2009 echter op meer gebieden merkbaar aanwezig. "We hebben heel concrete afspraken gemaakt over de aanpak van jeugdcriminaliteit en de vervolging daarvan", vervolgt Zandee. "Dat heeft ertoe geleid dat we vooruitgang hebben geboekt voor wat betreft het halen van de Kalsbeeknorm." De Kalsbeeknorm schrijft voor dat tenminste tachtig procent van de processen-verbaal binnen dertig dagen na het eerste verhoor van minderjarige verdachten door de politie aan het OM wordt aangeboden. "Van dat percentage zaten we in 2008 nog ver af. In 2009 was dat beter!"

"Met alleen sympathiek zijn, doe je jezelf te kort"

Scherp én sympathiek

In 2009 heeft de politie Limburg-Noord bewust gezocht naar een juiste balans tussen sympathiek en scherp optreden. Bruls: "Natuurlijk willen we ons werk goed doen en zowel burgers als partners laten merken dat zij op ons kunnen bouwen. Maar met alleen maar sympathiek zijn, doe je jezelf te kort. Uiteindelijk blijven agenten handhavers. Sympathiek zijn, is nooit een doel op zich.

De huidige ontwikkelingen – de bezuinigingen, de bestelwijziging, de hoge druk vanuit de maatschappij – dwingen ons bovendien om scherp te zijn.

We moeten keuzes maken over wat we wel en niet aankunnen. Het korps heeft het afgelopen jaar bewezen dat te kunnen." Zandee vindt de koppeling van sympathiek en scherp een goede combinatie. Volgens haar heeft het korps daaraan duidelijk getracht invulling te geven in 2009. "Sympathiek en scherp is in mijn ogen samenwerken vanuit een positief-kritische houding. Ik heb opnieuw ervaren hoezeer Limburg-Noord open staat voor samenwerking. Met het parket, andere regio's en andere veiligheidspartners in de keten."

Door de bril van de burger

Als korps weten we goed wat we willen: merkbaar aanwezig zijn op sympathieke, maar scherpe wijze. Maar hoe ziet de burger, voor wie we het allemaal doen, dat eigenlijk? We vroegen het Jos Caubo uit Steyl.

“Ik heb eigenlijk zelden met de politie te maken. De laatste keer dat ik me bewust was van de aanwezigheid van agenten, was bij een strenge alcoholcontrole na een evenement. Hoewel ik de noodzaak van die taak begrijp, roepen controles – in het bijzonder snelheidscontroles – vaak meer irritatie op dan begrip. Ze zijn immers wel scherp, maar niet sympathiek. In de ogen van veel burgers gaat de merkbare aanwezigheid van de politie vaak niet veel verder dan die controlerende taak. Liever zien we de politie wanneer we overlast ondervinden of ons onveilig voelen. Gelukkig is de politie er op die momenten ook. Zo ontving ik onlangs via SMS-Alert een bericht toen er een overval was gepleegd op een lokale supermarkt. Dat de politie de hulp inroept van burgers om daders te vinden, kan ik erg waarderen. Ik ben me ervan bewust dat beide kanten bij het politievak horen. Misschien scheelt het als de politie de noodzaak van de onsympathieke taak duidelijker communiceert. Want vooral het contact met de politie is bepalend voor de beeldvorming van de burger.” ●

Pijn verdelen

Volgens Bruls dwingen de toekomstige ontwikkelingen ons korps om nog scherper te zijn. Immers, niet alleen de politie heeft te maken met bezuinigingen, ook onze partners hebben het dankzij de financiële crisis zwaar te verduren. “We staan voor essentiële keuzes, voor grote opgaven. Het is juist nu essentieel dat we samen met onze veiligheidspartners kijken naar een realistische taakverdeling. We moeten elkaar opzoeken en de pijn verdelen. Dat is de enige manier om de effecten van de crisis voor ons korps, voor onze partners en de samenleving te beperken.” In het verlengde van de bezuinigingen is ook de discussie over centralisatie weer van stal gehaald. “Daar ben ik mordicus op tegen”, stelt Bruls. “Centralisatie werkt bureaucratie in de hand. Bovendien vergroot het de afstand tussen ons korps, het bestuur en de burgers. Dat kan nooit de bedoeling zijn. En het is zeker een obstakel voor onze ambitie om merkbaar te opereren als korps.”

Trotse korpsbeheerder

Zandee en Bruls zijn bezorgd en trots tegelijk. Maar wat de toekomst ook mag brengen, het vertrouwen in ons korps is groot. “Mijn positieve ervaringen in de afgelopen jaren en de prettige, constructieve manier van samenwerken, vormen de basis voor dat vertrouwen”, aldus Zandee. “Ik ben een trotse korpsbeheerder”, vertelt Bruls. “Ik sta voor ons korps, daar kan iedereen op rekenen. Limburg-Noord is een uiterst gemotiveerd korps met een uniek laag ziekteverzuim en een groot gevoel van saamhorigheid; van onderzoeker tot vrijwilliger! Die goede, eensgezinde sfeer sterkt ons in de confrontatie met de toekomstige ontwikkelingen.” ●

Samen werken aan veiligheid

De Politie Limburg-Noord heeft een belangrijke taak bij de begeleiding van grootschalige evenementen. In 2009 vroegen vooral het Solar Festival in Roermond, La Vuelta en een demonstratie van de extreemrechtse groepering NVU in Venlo om extra personele inzet. Om de veiligheid te waarborgen, was samenwerking met externe partners en burgers onontbeerlijk. Hoe hebben zij het optreden van de politie ervaren?

De sfeer zat er ondanks de incidenten goed in.

De politie had een belangrijke taak bij de veilige doorkomst van de renners.

De politie hield samen met het wijkoverleg Venlo-Oost een oogje in het zeil.

Na de vondst van een drugsdode nabij het terrein van het Solar Festival in Roermond, deed de politie een beroep op de bezoekers om extra alert te zijn op slechte drugs. Sue van Gageldonk bezocht het festival op 8 en 9 augustus. "Op zaterdagmiddag verspreidde zich het bericht dat er een dode man was gevonden. Het zou gaan om drugsmisbruik. Op zaterdagavond werden flyers uitgedeeld die waarschuwden tegen slechte drugs die in omloop waren. Blijkbaar heeft de politie ook drugshonden ingezet, maar die heb ik niet gezien. Eigenlijk heb ik niets gemerkt van de aanwezigheid van de politie. En zo hoort het ook! In elk geval lieten de festivalgangers door deze incidenten hun feestvreugde niet bederven." ●

Bij de Ronde van Spanje, ofwel La Vuelta, werkte ons korps intensief samen met de koersdirectie. Koersdirecteur Herman Strijbosch blikt terug: "Op maandag 31 augustus finishte in Venlo de tweede etappe. De politie Limburg-Noord had een belangrijke taak bij het garanderen van de veiligheid van het publiek en de wielrenners. Omdat er renners uit Baskenland deelnamen, waren we extra alert op mogelijke aanslagen van de ETA. Bij de hotels was er 's nachts extra politiebewaking. De veilige doorkomst van het peloton vergde een gedegen voorbereiding. In nauw overleg met de politie is een draaiboek uitgewerkt voor het afzetten van de wegen en de bewaking van kruispunten. Om valpartijen te voorkomen, zijn bij de finishlocatie in Venlo enkele verkeersdrempels weggehaald. De politie heeft alles gedaan om La Vuelta vlekkeloos te laten verlopen." ●

Bij de demonstratie van de extreemrechtse NVU-groepering op 26 september droeg het wijkoverleg Venlo-Oost een steentje bij om opstootjes te voorkomen. Joke Janssen, voorzitter van het wijkoverleg: "Toen we hoorden dat er een demonstratie zou komen was onze eerste reactie: waarom moet die uitgerekend in onze wijk plaatsvinden? Je hebt geen idee wat er op je afkomt en dat brengt veel onzekerheid met zich mee. In een gesprek met burgemeester Bruls en districtschef Rob Gräeve werd ons duidelijk waarom de politie deze demonstratie onmogelijk kon verbieden. Enkele dagen van tevoren heb ik samen met wijkagent Tom Franssen de route nagelopen. Zijn verzoek was om ongeregelheden of verdachte omstandigheden direct te melden bij de politie. Op de dag zelf hielden zich veel linkse tegendemonstranten op in het Julianapark. Dit heb ik gemeld, waarna de politie deze groep in de gaten hield. Er was veel politie op de been, ook van andere gemeenten. Samen zijn we er goed in geslaagd de openbare orde te handhaven." ●

“De politie kan meer **gezag** uitstralen!”

Als we het hebben over ‘van buiten naar binnen kijken’, gaat het in de eerste plaats natuurlijk om de inhoud. Maar... het oog wil ook wat! Wat vindt de buitenwereld bijvoorbeeld van ons uniform? Drie jonge deskundigen, **Melanie Bomans, Marja Bennenbroek en Julian Stips van de afdeling Fashion Design van ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten Arnhem, gaven hun kritische mening.**

“Wij vinden het uniform van de Politie Nederland heel herkenbaar dankzij de klassieke epauletten en het herhaalde embleem. Dat vinden wij overigens erg mooi. Ook de hoeden zijn bijzonder; vooral de bolhoed van de vrouwen mag er zijn. Onze tip: draag hem schuin op je hoofd, héél chic!” Lovende woorden dus van de aanstormende modetalenten. Toch zien ze ook verbeterpunten: “We begrijpen natuurlijk dat het uniform comfortabel en voor elk lichaamstype geschikt moet zijn. Toch kan dit ook met een slanker gesneden model. Door het toevoegen van meer klassieke elementen, zoals de epauletten en knopen in plaats van de rits, en een aansluitende pasvorm kan de politie meer gezag uitstralen dan zij nu doet. Een mannelijk silhouet dat naar boven toe breed uitloopt, straalt bijvoorbeeld meer gezag uit. Het silhouet is nu vrij rond; rond bomberjack, wijdvallende broek, wijdoverhemd. Wat dat betreft kan de Nederlandse Politie nog iets leren van de strakke broekjes van de Spaanse Guardia Civil of de klassieke uniformen van de Zwitserse politie! Wij vinden het goed dat de politie zich toegankelijk opstelt, maar het uniform kan nog wat smaakvoller.” ●

Harry Princen

SPELDENPRIK

Harry Princen
Waarnemend
operationeel chef Bureau
Digitale Expertise
40-jarig jubileum
1 oktober 2009

Beroep of roeping?

“Dit vak is voor mij een roeping. Toen ik zeventien jaar was, koos ik voor de politie. Al wist ik toen eigenlijk nog niet echt wat ik wilde. In de loop der jaren is dat echter veranderd. Van huis uit ben ik een echte technaut. Ik heb verschillende opleidingen en studies gedaan, zoals elektrotechniek, technische recherche en automatisering. Veel ervaring deed ik op tijdens de start van de automatisering bij de Rijkspolitie. Destijds hielp ik mijn collega's overstappen van de typemachine op de computer. Dit beroep is elke dag vernieuwend. Over twee jaar mag ik met pensioen, maar ik blijf nog even doorwerken. Het is een passie van me.”

Waar ben je trots op?

“Ik ben trots op het enthousiasme van het team. Zelf ben ik ook altijd enthousiast en dat versterkt elkaar. Ik ben blij dat ik bij dit korps mag werken. Het biedt geborgenheid en goede arbeidsvoorwaarden.”

Wat kan er beter in het korps?

“De openheid tussen personeel en leidinggevenden is nog niet voldoende. Daar is al veel aandacht voor, maar ik denk dat er nog het één en ander te winnen valt. Het is zeker in deze tijd lastig roeien met de riemen die we hebben. De riemen worden steeds korter en er wordt steeds meer van ons gevraagd. Maar ik denk wel dat wij het kunnen!” ●

Personalia

Aantal medewerkers per 31 december 2009

• **1.512**, waarvan **106 aspiranten**, **86 vrijwilligers**, **52 volontairs** en **4 deelnemers aan de Tijdelijke Ouderen Regeling**

In dienst in 2009

• **88 medewerkers**, waarvan **26 aspiranten**, **6 vrijwilligers** en **27 volontairs**

Uit dienst in 2009

• **72 medewerkers**, waarvan **13 aspiranten**, **2 vrijwilligers** en **3 volontairs**

Jubilarissen in 2009

• **75 medewerkers vierden hun 12½-, 25- of 40-jarig jubileum**

't Zekere voor het onzekere

Een jonge man belt naar het landelijke telefoonnummer van de politie. Hij zegt met dubbele stem dat hij zich niet lekker voelt. Het klinkt alsof hij flink heeft gedronken. Op de vraag of dit klopt, antwoordt hij dat hij enorme hoofdpijn heeft. Hij blijft dubbel praten. Omdat de man het heeft over hevige hoofdpijn, wordt het gesprek voor de zekerheid doorgezet naar de meldkamer van de ambulance. En dat is maar goed ook, want de man blijkt later een hersenbloeding te hebben gehad. Gelukkig is de ambulance er op tijd bij.

Het Servicecentrum is 24 uur per dag bereikbaar voor de burger, ofwel 8.760 uur per jaar. In 2009...
... kwamen 232.543 telefoontjes binnen via 0900-8844.
... kwamen 43.157 telefoontjes binnen via 112.
... werden 12.284 internetaangiften verwerkt. Dat is een derde van het totale aantal aangiften binnen de regio.

Servicecentrum, tot uw dienst!

“Spreek ik met de bewoonster van kamer 112?”

Een belster zoekt geen politie, brandweer of ambulance, maar de bewoonster van kamer 112. Na onderzoek van het Servicecentrum blijkt dat mevrouw in een bejaardentehuis woont en de bewoner van kamer 112 wil bellen.

Op het Servicecentrum komen opmerkelijke verzoeken en meldingen binnen:

- Mag een bierfiets op de openbare weg?
- Wanneer is het waar koopzondag?
- Is het betaald parkeren vandaag?
- Hoe zwaar mag een beladen aanhanger zijn?
- Hoe werkt de omgangsregeling bij een echtscheiding?
- De huurder heeft nieuwe sloten geplaatst; wat moet ik doen?
- Mijn sleutel ligt in de afgesloten auto; wat nu?
- Ik heb gisteren een wasdroger besteld en deze is nog niet geleverd. Wat nu?
- Ik heb niet gebeld, jullie bellen mij.
- Wanneer wordt de grijze container geleegd?
- Mag ik met een minimotor de openbare weg op?
- De burensnoeien de heg op mijn perceel. Mag dit?
- De camera van de burens staat op onze voordeur gericht. Mag dit?
- Hoe hard mag een hond blaffen?
- Tot hoe laat zijn de kroegen open?
- Er is een konijn aangelopen, wat moet ik daarmee doen?
- Even noteren: we gaan vanavond 'op de varkens'.

“Dag plisievrouw”

Joop is een notoire bekende van het Servicecentrum. Regelmatig belt hij buiten kantoortijden aan bij een politiebureau om even tegen de intercom te kletsen, niet wetende dat hij dan iemand van het Servicecentrum spreekt. Joop komt altijd even vertellen aan de 'plisievrouw' hoe lang hij met zijn bananen en peperkoek heeft gedaan en wat hij nog in de koelkast heeft liggen.